

הפועל החמור ביותר הוא זה המתבצע כשקורבן אין אפשרות להתגונן. גנב או שודד, יהיו אלה אנשים שבתחתית הסולם החברתי, לא יבצעו מזימותיהם כנגד נכים, זקנים, ילדים או כל אדם חסר-יגמן בצורה מוחלטת.

הפעולה האחרונה של ממשלת-ישראל הוכיחה מעל לכל ספק כי היא שייכת לסוג הפרועים הגבוים והשפלים ביותר. העלאת מחירי המצרכים הבסיסיים, מבלי להתחשב בכך שדבר זה פוגע בראש ובראשונה בחלשים ביותר ובפגיעים ביותר, מבלי להתחשב בממדי הגיוס של אנשי מילואים, ומבלי להתחשב שאנשים נהרסו מר בחינה כלכלית, מראה כי נוסף לעיוורון וטימטוס-חושיים, יש לממשלה זאת תכונות של פושע מן הסוג הנחות ביותר.

אין זה מעשה הגון או חינוכי להכות ילד, אך כשילד זה, יריו קשורות מאחוריו, הופך המעשה לחמור ולבלתי נסבל ביותר.

ירושם מעשה זה של ממשלת-ישראל לדראון עולם יחד עם הרבה ממעשיה האחרים.

רני גראור, פתח-תקווה

אם אין קמה

אז זהו. יצא המרצע מן השק. החשדות העמומים שלנו התאמתו. בדאגה רבה אני עוקבת כעת אחרי מחירי רי הירור והסובין. אם יעלו גם מחיריהם, ידינו לא תשיג עוד לשלם בעד הנקניק. מצורף קטע שהופיע בידועת אחרונות ב-29.1.74. המאשר את החשדות:

נקניק. התייקרות מוצר זה צפויה הואיל והוא מכיל כמות גדולה של קמה.

אורטה רוזנפרד, תל-אביב

מעשה

למי שלא יודע, מרק מבשלים מכל מיני דברים וגם משעועית.

הנה, בין כל שאר הקניות לערב שבת, קילו שעועית בחמש וחצי ל"י. לאחר ניר קני השעועית, שקלתיה מחדש לפני ש" הכנסתי אותה לסיר הבישול.

השעועית הנקיה והרטובה (שהוצאתיה מסיר מלא מים בו היתה שרוייה) והראוייה למאכל, שקלה 800 גרם בקירוב.

פנימה גר, קריית-חיים

ההיסטוריה

הזרת

כשם שמדינת-ישראל קמה כחמש שנים לאחר ששליש מהעם היהודי יכול היה ל" היצול בה, כך ב-1974 אימצה הממשלה, באיחור של חמש שנים, את העמדות שלכם.

וזאת לאחר התעצמותן של מדינות-ערב, פרוץ מילהמת יום-הכיפורים, נפול למעלה מאלפיים חיילים, אובדן יתרון מיקוח וכל העשוי לנבוע ממנו.

אין זו כלל נחמה שלא נכנסתם לכנסת, אך תיכנסו להיסטוריה.

שוקמת ברגר, ירושלים

תופעת

אורי גלר

הרשו לי להעיר מספר הערות בקשר לכתבות שהופיעו לאחרונה בעיתונכם על אורי גלר — בהן הצגתם אותו כנוכל וריו ידיים.

אחרונה תופיע אורי בסקנדלביה, כי הצלחה מסחררת. הוא הוכיח מעבר לכל ספק את יכולתו בקריאת מחשבות, עיקום ומלגות עבות עליידי מישושם בלבד ור הפעלת שעונים שהדלו מוזמן לפעול.

בהקשר לכך אני רוצה להעיר כי העם

(המחבר רוטמן 8)

הדואר הצבאי של

העולם הזה

ברצוני לציין לשבח מהווה יפה של המורים הערבים בנצרת, אשר שלחו לי ולהכרזה הבילה יקרת-ערך ושימושית. אני עצמי מורה ומחנך בבית-הספר תי כון במגדל-העמק, וטרם זכיתי להבילה כה יפה.

אם נתגבר על קנאים צרי עין ואופקים, נוכל גם להגיע לשלום באזורנו.

שקמה גורדמן, ד"צ 3153

אני משרת מאז יום-הכיפורים ועד ל- הודעה חדשה.

מדי פעם אני מדועזע מחדש לשמע ה' דרישה לגיטי את בחורי הישיבות. אני מעדיף לשבת בקו זמן כפול, ובלבד שיהיה לי הניטהון שמי ששומר עלי אינו שייך לפרצופים הללו.

איננו נלחמים בדמנו כדי להפקיר את השמירה על אינו בידי פוניביצים למי ניהם.

אני תובע מכם להפסיק לדרוש לגיטי נמושות — גם בלעדיהם יש מספיק.

אדרד נתנון, ד"צ 2178

האדמו"ר מלובאביץ ציוה להדפיס את ספר התיניא בפאיד" (מן העיתונות).

הסידו חב"ד שאצו לבצע את מיוצות האדמו"ר ונתבקשו להסביר משמעות ה' מעשה, הסבירו שאין שואלים אחרי הורי את האדמו"ר.

ההסבר אוילי כמו ההוראה המעשה. צה"ל יושב-בפאיד, כמו גם ברוב ה' שטחים האחרים שכבש אחרי 4.6.67, כדי שיהיה לו מה להחזיר, אם וכאשר תהיה נכונות לתת תמורה נאותה בעבור החזרה זו.

הדפסת ספרים יהודיים במקום כזה ומתן פירסום פומבי לזה, משרתת את האינטר-טיים של הרואים בציונות תנועת כיבושים והתפשטות — והיתה לכן מיותרת לחלו-טין.

יוסי להב, ד"צ 2767

הייתי רוצה להסב את תשומת לב האח-ראי לכך, על ביזבוזו הדלק של קציני צה"ל מדרגת סגן-אלוף ומעלה החיילים (?) להי גיע במכוניות הפרטיות עד לדלת המטוס הממריא דרומה.

ישראל עמק, ד"צ 3030

על התחשבות שילטונות צה"ל במצב הקיים תעיד העובדה הבאה:

מצד אחד מגוייסיים נהגי מילואים קשי-שים ובעלי משפחות, כולל 18 נהגים אשר לטענת איגוד מספקי הגז שיתורים יכול לפתור את בעיית אספקת הגז בכל המדינה.

מצד שני רואים בתוצות הערים מכוניות של קצינים בכירים ונהוגות בידי נהגים עצמדיים. בחלק מהמיקרים ראיית מכוניות קצינים הונות ליד מספרות ל- נשים כשהן ממתנות לאשת הקצין.

אני סבור שלאור המצב צריכים כל הקצינים עד דרגת אל"ם, שלהם נהגים

בעיקבות פרשת הלון ברצוני להציע לכם חקירה בנושא שעלול להתגלות כשערורייה. וכונתני ללחם הפרוס המסופק ליחידות צה"ל.

סוד גלוי הוא כי מאפייה ירושלמית ידועה היא המספקת לחם פרוס לרבבות חיילי צה"ל ובמילואים. סוד אחר, גלוי אף הוא, שלחם נזרק בטונות מדי יום ביומו, ואחת הסיבות העיקריות לכך — טעמו התפל.

בזמנו שירתתי ביריחו והייתה לי הזדמנות להיווכח:

(א) שגם לחם טרי מאותה תוצרת, אינו טעים יותר;

(ב) שקיימת אפשרות שלחם פרוס עשוי להיות טעים. קיבלנו במשך שבועיים לערך תוצרת מאפייה ירושלמית אחרת.

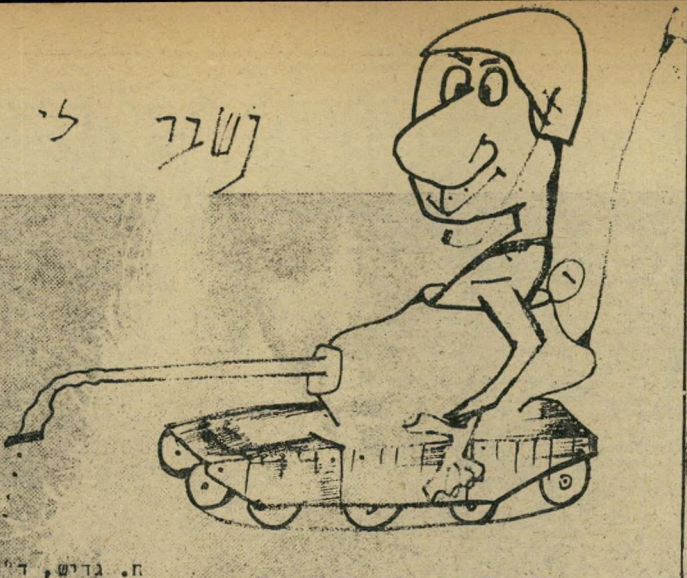
נקודות מוצעות לחקירתכם:

(א) מדוע נמצא מנוספול ליצור לחם פרוס לצה"ל בידי מאפייה אחת בארץ?

(ב) מדוע לא נעשה מאמץ לשיפור טעמו של הלחם?

(ג) מדוע לא מיישם כאן העיקרון המופעל בתעשיית השימור רים: להזמין בכמה ובתי-חרושת כדי לתמוך בכולם?

גד פאוקר, ד"צ 3139

ח. גדיש, ד"צ 2719

אליכם (העולם הזה 1899) את הפסקה ה' אחרונה, שילחו את הפציפיסטים אשר עובדים במערכת עיתונכם לצח"ל. לאפשר לחיילים חופשות לעיתים יותר תכופות. איפירסום מילים אלו אינו מודה עם סיסמתכם, בלי מורא בלי משוא פנים.

אהרון כהן, ד"צ 2667

הפסקה האחרונה הושמטה מפני שעבודתית אינה נכונה: רוב חברי ה' מערכת משרתים ביחידות קרביות, גוייסו עם פרוץ המלחמה ורבים מהם עדיין ממ' שייכים לשרת אהון החיילים הקרביים ב' עבר ובהווה, במערכת העולם הזה עולה על אהון זה בכל עיתון אחר בארץ.

שונאי ישראל יכירו לכם בוודאי תודה על זריקת המורל שמצאתי בעיתונכם ב'

נזכור

מעלש הכל יעבור, עוד ניפגש בעיר על כוסית. ונספר בין שיר ומיזמור על הקו ועל החיות.

ולצלילי מיתרי גיטרה נזכור את ברנך, יהודה וגיל, שאינם יכולים לשבת איתנו לשיק כוסית ולפצוח בשיח.

לכבודם נרכין ראשו ולא נשכח אותם לעד. ונודה להם על חיינו אשר לנו נתנו מתת.

וכשנשב יחדיו לבילוי לשנות, לספר, או לשיר, נשאיר תמיד מקום פנוי לכבוד, יהודה וגיל.

איתן נתן, ד"צ 2052

מיסגרת "22 CATCH חי וקיים" (זו הארץ, העולם הזה 1898)

אני נתשב לאדם בעל חוש-הומור, ה' מסוגל להינות אף מבדיחה שיש בה מן ההלקאה העצמית. אך להעתי כאן עברתם על הגבול של הומור ונכנסתם לתחום ה' שאזוכיכם הפתולוגי.

תיבש עטכם! סרן יוסף רוטמן, ד"צ 1448

נראה לי ולהברי כי הקו שבחרתם לאחי רונה לתקוף בדברים רציניים המעניינים את הציבור והכואבים לו — זו דרך נכונה.

לפחות ידעו שישנו עיתון אחד בארץ היודע להגיב לעניין.

צבי, ד"צ 2548

בהעולם הזה (1898) התפרסם מיכתב בשמי בנוגע לבקשה לתרום טרנויסטור ליחידתי. המיכתב לא נכתב עליידי ובי דייעתי.

היות וכינתיים ובאמצעות הוועד למען החייל, הגיעו אלינו הרבה דברים הדרושים לנו לתקל ולהנעים לנו את החיים. אינני חושב שיש מקום והצדקה ליוזמה פרטית בנדון.

לכן, כל מכשיר שיתקבל בעיקבות פיר' סום המיכתב הקודם, יחזור עליידינו לוועד למען החייל. עבור יחידות הוקקות לו.

דויד גבאי, ד"צ 2130

בעיקבות פרשת הלון ברצוני להציע לכם חקירה בנושא שעלול להתגלות כשערורייה. וכונתני ללחם הפרוס המסופק ליחידות צה"ל.

סוד גלוי הוא כי מאפייה ירושלמית ידועה היא המספקת לחם פרוס לרבבות חיילי צה"ל ובמילואים. סוד אחר, גלוי אף הוא, שלחם נזרק בטונות מדי יום ביומו, ואחת הסיבות העיקריות לכך — טעמו התפל.

בזמנו שירתתי ביריחו והייתה לי הזדמנות להיווכח:

(א) שגם לחם טרי מאותה תוצרת, אינו טעים יותר;

(ב) שקיימת אפשרות שלחם פרוס עשוי להיות טעים. קיבלנו במשך שבועיים לערך תוצרת מאפייה ירושלמית אחרת.

נקודות מוצעות לחקירתכם:

(א) מדוע נמצא מנוספול ליצור לחם פרוס לצה"ל בידי מאפייה אחת בארץ?

(ב) מדוע לא נעשה מאמץ לשיפור טעמו של הלחם?

(ג) מדוע לא מיישם כאן העיקרון המופעל בתעשיית השימור רים: להזמין בכמה ובתי-חרושת כדי לתמוך בכולם?

גד פאוקר, ד"צ 3139